

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny Test diagnostyczny
<i>Przedmiot:</i>	Język francuski
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJFP-P0-100, EJFP-P0-200
<i>Termin egzaminu:</i>	Marzec 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	9 marca 2021 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			V
1.3.			F
1.4.			F
1.5.			V

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	E
2.2.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	B
2.4.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.)

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
3.2.			B
3.3.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
3.4.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
3.5.			B
3.6.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych**Zadanie 4.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
4.2.			B
4.3.			E
4.4.			D

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
5.2.		3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
5.3.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
6.2.			D
6.3.			D
6.4.			D
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	A
7.2.			C
7.3.			E

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
8.2.			C
8.3.			B
8.4.			A
8.5.			A

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
9.2.			C
9.3.			A
9.4.			B
9.5.			C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].*

5.6) *Zdający przedstawia opinie innych osób.*

7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.4) *Zdający proponuje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuję się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **opisz mieszkanie brata w Londynie**
L'appartement de mon frère est petit. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację np.
L'appartement de mon frère est petit mais confortable. (dwa odniesienia)
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
L'appartement de mon frère est petit mais neuf et confortable.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
L'appartement de mon frère est vraiment trop grand pour une personne qui habite seule.
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.

- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
Mon frère étudie l'histoire.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Mon frère étudie l'histoire car il veut être professeur.*
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Mon frère étudie ce qu'il aime, il veut être ingénieur et gagner bien sa vie.*
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. *Mon frère étudie l'histoire car il veut être professeur et travailler dans un lycée.*
6. Wyrażenia takie jak np. *tradition familiale, faire des études, salle de bains, être au premier étage, l'appartement donne sur le jardin, apprendre une langue étrangère* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub za pomocą równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **opisz mieszkanie brata w Londynie**
Les murs de son appartement sont blancs, gris et beiges.
 - **napisz, co sądzą Twój bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
*Mon père est content et satisfait de la décision de mon frère d'étudier à Londres.
Ma mère est triste et joyeuse.*
8. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty.
- **opisz mieszkanie brata w Londynie**
Son appartement est confortable et calme mais petit.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
 - **napisz, co sądzą Twój bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Mon frère a décidé d'étudier l'économie parce que notre père trouve qu'après les études à l'université à Londres, il pourra facilement trouver un travail.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. opisując mieszkanie brata w Londynie zdający pisze: *Grand*.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt niezrealizowany), np. informując o kierunku, jaki wybrał brat, zdający pisze: *Mon frère est entré à la géographie*. (O→N).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Je ne sais pas comment nous avons réagi à la décision de mon frère d'aller étudier à Londres*.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedzinach do Twojego brata.**
Co powiesz na wspólny wyjazd pour voir mon frère à Londres ? („nie odniósł się”).
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedzinach do Twojego brata.**
Pourquoi ne pas aller ensemble rendre visite à mon frère à Londres ? *Przy okazji nous pourrions visiter le musée de Sherlock Holmes.* („odniósł się”).

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Salut Pauline,

Comment ça va ? Moi, ça va bien.

Tu sais que mon frère étudie à l'université à Londres.

- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

- Ten podpunkt polecenia jest dwuczłonowy. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie o kierunku studiów, który wybrał brat oraz uzasadnienie wyboru właśnie tego kierunku) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Il étudie la médecine vétérinaire car il aime les animaux et il veut les aider.* („odniósł się i rozwinął”).
- Jeżeli zdający w minimalnym stopniu nawiązał tylko do jednego członu, tj.:
 - a) poinformował o kierunku studiów, który wybrał brat, ale nie uzasadnił wyboru właśnie tego kierunku, np. *Il étudie la médecine.* ALBO
 - b) uzasadnił wybór kierunku studiów przez brata, ale nie poinformował, co studiuje, np. *Il a décidé d'étudier ce qu'il aime.*
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- Jeżeli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.
 - a) *Il étudie la littérature classique à la faculté de lettres.* (rozbudowana informacja o tym, co studiuje brat, ale brak uzasadnienia, dlaczego wybrał właśnie ten kierunek)
 - b) *Mon frère dit qu'il a choisi cette faculté car il veut réaliser son rêve : voyager et prendre des photos.* (rozbudowana informacja o powodach wyboru kierunku studiów, ale brak informacji o tym, na jakim kierunku studiuje)
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- **Nie jest akceptowana** taka realizacja drugiej części polecenia, w której zdający, np.
 - a) uzasadnia wybór miasta lub państwa, w którym brat postanowił studiować, np. *Il étudie la géographie. Il a décidé de l'étudier à Londres car il adore cette ville et en plus, sa petite amie y habite.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).
 - b) uzasadnia wybór uczelni, w/na której postanowił studiować, np. *Mon frère étudie le droit. Il a décidé de l'étudier à l'université de Londres car selon lui, c'est la meilleure université et le niveau d'études est très élevé.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).
- Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (car, parce que), gdy z kontekstu nie wynika powód wyboru kierunku studiów przez brata, np. *Il étudie la psychologie car beaucoup de ses copains de classe étudient aussi la psychologie.* („odniósł się i rozwinął”). ALE *Il étudie la psychologie. Beaucoup de ses copains de classe ont choisi aussi la psychologie.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Mon frère a choisi le médecin.</p> <p>Mon frère étudie la direction d'architecture. (O→N: zaburzenie komunikacji).</p>	<p>Il étudie l'informatique.</p> <p>Mon frère étudie l'architecture. Il veut continuer la tradition familiale.</p>	<p>Il étudie l'informatique car il veut faire des programmes et créer des jeux vidéo.</p> <p>Mon frère étudie l'architecture. Il veut continuer la tradition familiale : notre père et notre grand-père sont architectes.</p>

• napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie

5.6) Zdający przedstawia opinie innych osób.

- **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą decyzji brata o wyborze miejsca studiowania – daczego w Londynie (lub w Anglii) lub daczego na danej uczelni, np. *Selon mes parents, il est parti faire des études en Angleterre seulement pour être loin de la maison.* („odniósł się”). *Mon père dit qu'après les études à cette université, mon frère sera un bon spécialiste.* („odniósł się”).
- Jako realizację tego podpunktu polecenia akceptuje się również opis reakcji i/lub emocji bliskich zdającego, np. *Mes parents sont très contents de la décision de mon frère d'aller étudier à Londres.* („odniósł się”).
- Dopuszczalna jest realizacja tego podpunktu polecenia w formie ogólnego komentarza dotyczącego studiowania za granicą, np. *Toute ma famille pense qu'il est bien de faire des études à l'étranger.* („odniósł się”), ALE *Toute ma famille pense qu'il est bien d'étudier.* („nie odniósł się”).
- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą wyłącznie wyboru kierunku studiów przez brata, ale wówczas taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Mon grand-père dit que c'est absurde d'étudier la philosophie car aujourd'hui, on a besoin d'informaticiens pas de philosophes.* (R→O)
- Jeżeli z kontekstu jednoznacznie wynika, że opisana reakcja nie ma związku z decyzją brata o studiowaniu za granicą, to taka realizacja tego podpunktu polecenia **nie jest akceptowana**, np. *Mon père a acheté une voiture.* („nie odniósł się”).
- Jako rozwinięcie tego podpunktu polecenia traktuje się informację o okolicznościach, w jakich bliscy piszącego wyrazili swoją opinię / zareagowali na wiadomość o wyjeździe jego brata na studia za granicę pod warunkiem, że zdający realizuje kluczowy element, np. *Quand mon frère a réussi à tous les examens à l'université à Londres, il a annoncé sa décision d'aller étudier en Angleterre à la famille. Nous avons été surpris.* („odniósł się i rozwinął”), ALE *Quand mon frère a réussi à tous les examens à l'université à Londres, il a annoncé sa décision d'aller étudier en Angleterre à la famille.* („nie odniósł się”).
- Przez pojęcie „Twoi bliscy” rozumie się członków rodziny, znajomych, kolegów piszącego.
- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający używa form 1. osoby liczby mnogiej, np. *Quand mon frère a annoncé sa décision d'aller étudier en Angleterre, nous avons été surpris.* („odniósł się”)

<ul style="list-style-type: none"> • Jeżeli zdający realizując ten podpunkt polecenia przedstawia <u>wyłącznie swoją</u> opinię / reakcję / swoje emocje, to taka odpowiedź jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Mon frère étudie en Angleterre et moi, j'en suis content.</i> (O→N). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ma famille est très sympa.</p> <p>Selon moi, aller étudier à l'étranger est une excellente idée. (O→N)</p>	<p>Mes parents sont très contents que mon frère étudie en Angleterre.</p> <p>Selon mes parents, aller étudier à l'étranger est une excellente idée.</p>	<p>Mes parents sont très contents de la décision de mon frère d'étudier à Londres car il peut perfectionner l'anglais et connaître l'Angleterre</p> <p>Selon ma famille, ce n'est pas nécessaire d'aller étudier à l'étranger car en Pologne, il y a de très bonnes universités mais mes proches respectent la décision de mon frère.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • opisz mieszkanie brata w Londynie
<p>5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje mieszkanie brata w Londynie. • Od zdającego oczekuje się opisu wieloaspektowego. Za opis uznaje się określenia odnoszące się do takich aspektów, jak: <ul style="list-style-type: none"> a) wielkość, np. <i>L'appartement de mon frère n'est pas grand.</i> („odniósł się”) b) wyposażenie / umeblowanie, np. <i>Son appartement est climatisé et il y a wi-fi.</i> („odniósł się”) c) kolorystyka, np. <i>Les murs de son appartement są jaunes, le plafond est blanc et le plancher est brun.</i> („odniósł się i rozwinął”) d) elementy dekoracyjne, np. <i>Il y a beaucoup d'affiches sur les murs.</i> („odniósł się”) e) nastrój / atmosfera, np. <i>Son appartement semble calme et confortable.</i> („odniósł się”) f) usytuowanie, np. <i>Son appartement est au 2e étage de l'immeuble, à côté de l'ascenseur.</i> („odniósł się”). • Akceptuje się również opis pokoju i/lub budynku, w którym mieszka brat, np. <i>Dans sa chambre il y a un lit et une armoire.</i> („odniósł się”); <i>Il habite dans un bel immeuble moderne avec de grands balcons.</i> („odniósł się i rozwinął”) • Akceptowana jest również taka realizacja tego podpunktu polecenia, w której zdający porównuje mieszkanie brata w Londynie z innymi mieszkaniami, np. <i>Son appartement est deux fois plus petit que notre appartement.</i> („odniósł się”) • Jeżeli zdający skupia się wyłącznie na <u>jednym</u> detalu, np. opisuje jeden mebel lub jeden element dekoracyjny itd., to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana maksymalnie jako „odniósł się”, np. <i>Dans son appartement il y a un beau, grand tableau en couleurs.</i> • <u>Jako rozwinięcie</u> tego podpunktu polecenia traktuje się

<p>a) zwroty takie jak <i>j'aime, me plaît beaucoup, c'est fantastique</i> określające stosunek piszącego do pokoju brata</p> <p>b) opis okolicy, w której mieszka brat, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli opisuje mieszkanie / dom / pokój brata w Londynie, np. <i>L'appartement de mon frère me plaît beaucoup</i>. („nie odniósł się”), ALE <i>L'appartement de mon frère me plaît beaucoup, il a refait les murs en gris et il a mis ses affiches</i>. („odniósł się i rozwinął”); <i>Mon frère habite au centre de Londres</i>. („nie odniósł się”), ALE <i>Mon frère habite au centre de Londres. Son appartement est sombre et petit</i>. („odniósł się i rozwinął”).</p> <ul style="list-style-type: none"> Użycie liczebników i/lub innych wyrażen określających ilość nie jest uznawane za kolejne odniesienie do podpunktu polecenia, np. <i>Dans sa chambre il y a 4 chaises et 2 fauteuils</i>. („odniósł się”). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Mon frère habite en banlieue londonienne.</p> <p>Mon frère loue un appartement.</p>	<p>Mon frère habite dans un petit appartement.</p> <p>Mon frère loue un deux-pièces.</p>	<p>Mon frère habite dans un petit appartement dans un immeuble récent, au 2e étage. Son appartement est moderne.</p> <p>Mon frère loue un deux-pièces avec une grande cuisine.</p>

- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.**

7.4) Zdający proponuje [...].

- Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający proponuje koleżance wspólne odwiedziny brata, np.

Je te propose d'aller ensemble voir mon frère à Londres ? („odniósł się” – jedno odniesienie)

Tu vas partir avec moi à Londres chez mon frère ? („odniósł się” – jedno odniesienie)

Je voudrais aller chez mon frère à Londres. Tu viens avec moi ? („odniósł się” – jedno odniesienie)

Allons ensemble à Londres ! („odniósł się” – jedno odniesienie)
- Elementem rozwijającym może być np. wskazanie korzyści/zalet wynikających:
 - z wizyty u brata, np. *Allons voir mon frère. On va connaître ses nouveaux amis*. („odniósł się i rozwinął”)
 - ze wspólnego spotkania z koleżanką w Londynie, np. *Je te propose d'aller avec moi voir mon frère à Londres. Nous aurons enfin le temps d'aller faire du shopping et discuter*. („odniósł się i rozwinął”)
 - z pobytu w Londynie, np. *Allons voir ensemble mon frère. À Londres il y a beaucoup d'attractions touristiques, tu vas voir la célèbre tour de l'horloge*. („odniósł się i rozwinął”)
- Nie akceptuje się odpowiedzi**, w której zdający ogranicza się tylko do:
 - poinformowania koleżanki o swoim zamiarze wyjazdu do brata, np. *Le mois prochain, je voudrais aller voir mon frère*. („nie odniósł się”).
 - zapropozowania wspólnego wyjazdu, nie precyzując, że chodzi o wyjazd do brata / do Londynu, np. *On va partir ensemble ?* („nie odniósł się”).

<ul style="list-style-type: none"> • Jeżeli zdający proponuje koleżance odwiedzić brata, ale z pracy nie wynika, że mają to być <u>wspólne odwiedziny</u>, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Peut-être tu vas voir mon frère à Londres ? Tu auras la possibilité de connaître la ville et de pratiquer ton anglais.</i> (R→O) • Akceptuje się odpowiedzi, w których zdający, proponując wspólny wyjazd do brata, używa czasowników takich jak <i>devoir, pouvoir, vouloir</i>, np. <i>Tu dois m'accompagner à Londres. / Tu dois aller avec moi voir mon frère. / Peux-tu aller avec moi à Londres voir mon frère ? / Tu veux aller avec moi rendre visite à mon frère ?</i> 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Cet été, je vais voir mon frère.</p> <p>Je voudrais voir mon frère mais je ne parle pas anglais et j'ai peur de me perdre.</p>	<p>Cet été, je vais voir mon frère. Est-ce que tu as envie de partir avec moi ?</p> <p>J'ai une idée ! Tu dois aller avec moi voir mon frère !</p>	<p>Cet été, je vais voir mon frère. Est-ce que tu as envie de partir avec moi ? Je vais te montrer la ville. On va bien s'amuser.</p> <p>J'ai une bonne idée ! Nous pouvons aller à Londres ensemble. Nous allons voir l'appartement de mon frère et nous allons visiter la ville.</p>

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniem/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.

Salut Pauline,

Comment ça va ? Moi, ça va bien.

Tu sais que mon frère étudie à l'université à Londres.

Mon frère voudrait aller à l'étranger pour faire des études.

- braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny), np. *Mon frère va louer un appartement. Il était grand et calme.*
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
 7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
 8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
 9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
 10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu popularności w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu popularności
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej **w roku szkolnym 2020/21** na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu popularności, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (gzać) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było goraco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

- Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
- Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
- Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.

4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
8. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *groupe*, np. *série „M jak miłość”*, *livre „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślone jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
9. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
10. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *la rue* (2 słowa), *chez le docteur* (3 słowa), 1780 (1 słowo), *le 10.01.2017* (2 słowa), *le 10 janvier 2017* (4 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone apostrofem, np. *l'hôtel, j'ai*
 - słowa łączone dywizem, np. *rendez-vous, c'est-à-dire*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *le XXe siècle* = 3 słowa.
4. Adres i podpis nie są liczone w liście.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia się w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 4 słowa.